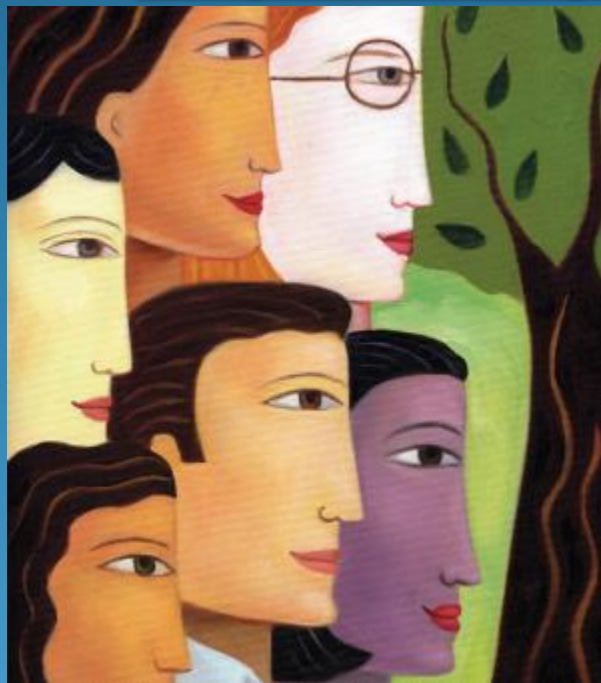

Идентичност и мултикултурност

Изготвили:

Любозар Иванов, фак. номер 81109

Венелина Велинова, фак. номер 81076

Според Б. Диполд, Аз-идентичността може да се определи като:

- ✓ Чувството за вътрешно единство, съзнание за собствената незаменимост и нейното утвърждаване;
- ✓ Обхваща различни области- собственото тяло, неговите способности и ограничения, индивидуалната история, нация, етика и др.;
- ✓ Формираща се в процеса на социализация във взаимодействието с предметния и социален свят чрез идентифициране и разграничаване;
- ✓ Развиваща се през целия човешки живот.

Аз-идентичността може да се изрази чрез следните въпроси:

- ✓ Какво зная за своето тяло и до колко приложимо е това знание?
- ✓ Какво зная за своето създаване и изграждане и какви са мечтите ми, свързани с предстоящи промени?
- ✓ Какви са отношенията ми с другите хора?
- ✓ Какви норми застъпвам?
- ✓ Какво е отношението ми към мен самия във всички тези аспекти?

Според теорията на Е. Ериксън предучилищната възраст спада към второто и третото стъпало на изграждане на идентичност. Първоначално детето се движи между полюсите **„автономия- срам и съмнение“**.

Третото стъпало е свързано с движението между инициатива и чувство за вина. Това е времето, през което се разширява социалният свят на детето и то намира своето място в определено общество и генерация.

Идентичностна теория и методически конкретизации

Теза	Методическа цел	Конкретизация
Изграждането на идентичност е отворен процес	Отразяване на динамиката	Смяна на перспективата в тренингите:осъзнаване на културната специфика на атрибуциите; прецизност на възприятията и рефлектиране на субективните и културно специфични интерпретации и оценки
Необходими са личностни,социални, културни и материални ресурси като предпоставки за конструктивно изграждане на идентичност	Осигуряване на ресурси	Тренинги по посока на развитие на усет за собствената култура и за нейните елементи, включени в личната идентичност, умения за себепредставяне и др.
Преплитане на различни логики в индивидуалния начин на живот	Изразяване на индивидуалния начин на живот	Тренинги, провокиращи откриване на емоционална обвързаност и отношение към нея; използване на стратегии за общуване с емоционално натоварване, ориентирано към партньора общуване, реализиране на конструктивна обратни връзка
Кохерентността при конструкцията на идентичност се постига чрез собствено повествование	Наративни интервюта	Тренинги, свързани с осъзнаване на значението на очакванията за комуникация и откриване на четирите комуникативни равнища на съобщението

Основните стратегии в тренингите са ориентирани към:

- ✓ Субективни факти
- ✓ Оценка, анализ и обосновка
- ✓ Ресурси
- ✓ Възприемане на алтернативни възможности

Основните характеристики на наративната идентичност са:

- ✓ Идентичността се изгражда повествователно
- ✓ Личността организира себе си и своя опит чрез разкази
- ✓ Наративните форми са обществено опосредствани
- ✓ Собствените повествования са социално договорени и социално одобрени или отхвърлени
- ✓ Разказите по своята същност са динамични и ориентирани към своя край

Разбирането на културата в широк смисъл започва да се налага в края на 60-те години на 20 век, когато свободата на индивидуалното и социално разгръщане на личността се превръща в основна ценност: **„Културата не е привилегия за никой, а предложение към всички“**. Това понятие е ориентирано към житейския свят и е приложимо в интеркултурен контекст, обхващайки всички проявления на живота. От тази перспектива може да се каже, че обществото няма култура, а е култура.

Широкото разбиране на културата може да се основава на влагане на два различни смисъла:

- Затворен:
 - Географски
 - Политически
 - Езиков
 - Интелектуален и исторически
- Отворен (социален)- културите се дефинират като социални светове с променящи се големина и състав. Проблемът при тази интерпретация е, че въпреки глобализацията съществува вкоренено желание за ясни и еднозначни категоризации

Всяка култура съдържа в себе си видими белези, които могат да се възприемат и да опишат културната специфика. Съществуват обаче и невидими белези, които могат да обяснят тази специфика и тя да стане разбираема.

Личността възприема нещо като чуждо тогава, когато не отговаря на нейните очаквания за нормалност или когато не са възможни рутинните и обичайните действия. Игнорирането му е от една страна удобно, а от друга – предпазва от несигурност. Невъзможно е разбиране на чуждото без рефлексия на собственото и най-вече на отношенията между двете.

Знания	Умения	Отношения
<p>Измерения на културата: бит, обичаи, традиции, ценности.</p> <p>Конкретни факти: образи, материални предмети на бита.</p> <p>Свързани с колективната памет: изобразително изкуство, литература, музика</p>	<p>Владеене на чуждия език.</p> <p>Приспособяване на поведението към особеностите на социалната и културната среда в условията на многоезичност, многоетичност.</p>	<p>Преодоляване на стереотипи и предразсъдъци.</p> <p>Уважение и толерантност към ценностите на другите.</p> <p>Самокритичност към собствената култура.</p> <p>Признаване на чуждите ценности</p>

Мултикултурност – отнася се до социалната структура на организация в обществото

Мултикултурност 1 „Един срещу друг“	Мултикултурност 2 „Един до друг“	Мултикултурност 3 „Един с друг“
„Неистинска“ съществуваща единствено като статистика на населението. Културните единици биват многократно обезличавани чрез стриктни асимилационни изисквания	Културните групи съхраняват своята идентичност, разграничавайки се помежду си. В най- добрия случай се наблюдава мирно съществуване един до друг.	Културните задачи запазват своите идентичности, като взаимно признават и приемат тяхната различност. Налице е интеркултурно взаимодействие на основата на съвместимост.

Синергия, ролева дистанция и метакомуникация

- ✓ Синергия - съвместно действие, при което крайният ефект или отговор е по-голям от сумата на ефектите или отговорите, предизвикани поотделно от всеки агент

✓ Ролева дистанция - процес, при който личността демонстрира желание да изпълни някои роли или ролеви компоненти, противопоставяйки се на ролевото предписание и същевременно предприемайки алтернативни действия.

✓ **метакомуникация** – особен тип комуникация, която поставя рамка за разбирането на това, каква ще бъде следващата комуникация.

Теория за перспективите: многообразиe на основата на равенство.

- 10 всяка индивидуалност има един единствен поглед върху цялостната картина на света, а всичко което възприема зависи от познавателния ѝ хоризонт.

Форми на поведение

10 Алтруистично поведение

10 Колективистично поведение

10 Равнодушно поведение

10 Индивидуалистично поведение

10 Ривалентно поведение

• кооперативно поведение

• съревнователно поведение

• коалиращо поведение

Възпитание в многоезичност

2 основни положения:

- Двуетичните деца разполагат с по разнообразна структура на интелекта и проявяват по голяма когнитивна флексибилност - креативност в мисленето, откривателство и оригиналност, като проявяват по - голям интерес към чуждите езици и са по толерантни.
- Съществуват и изследвания които доказва обратното

Фактори на които се основава чуждоезиковото обучение

Положителни емоции

Потребност от обобщени при опознаване на света

Потребност от емоционално общуване с близки хора

Езикова среда, възприемане на речта, натрупване на езиков материал, формиране на вътрешни обобщени - чувство за език при децата

Физиологическите механизми на речта

Речева активност

Потребност от съдържателно общуване и самоизява на детето, комуникативна потребност

Осъзнаване на езика, неговите единици, структури и закономерности в процеса на функционирането им

Потребност от обобщени при опознаването на света

Възпитателни приоритети

Комфорт	Сервилност
Контрол	Значимост

Възпитателни стилове

Авторитарен

Либерален

Авторитетен

Индиферентен

Модели на родителско поведение

Хармонично родителско поведение

Нонконформно родителско поведение